

nemlig efter Forslaget paa den anden Side blive tidligst færdige med at svare den aarlige Ydelse paa Grund af den ved Konvertering fremkaldte ekstraordinære Indfrielse af Bankobligationer.

Dersom en Rentenedsættelse for Bankens Obligationer fra 4 til $3\frac{1}{2}$ pCt. aarlig kan finde Sted om nogle faa Aar, vil der paa denne Maade tilflyde Tiendeyderne en Fordel, som kan ansættes til *henimod* $\frac{1}{8}$ af Afløsningssummen, og i Stedet for en Afløsningssum af 18 Gange et Aars Tiende, ville Tiendeyderne saaledes kun komme til at betale *henimod* 16 Gange Tiendens Gennemsnitsbeløb. Paa den anden Side ville *Tiendeejerne*, som modtage de 4 pCts. Bankobligationer til pari Kurs, lide et tilsvarende Tab, naar Renten nedsættes til $3\frac{1}{2}$ pCt.

Et *Fleretal af 11 af Udvalgets Medlemmer* modsætter sig bestemt, at Tiendeyderne saaledes 2 Gange skulle nyde godt af Afløsningen, først paa Statens, siden paa *Tiendeejernes* Bekostning. Dette *Fleretal* stiller derfor Forslag om den Ændring i § 2, 4de Stykke, at *Renten* af Afløsningssummen *uforandret* skal være 4 pCt. aarlig, — ikke som i Lovforslaget anført „*højest*“ 4 pCt. Men i øvrigt er der stillet Forslag om 2 Veje at gaa for at bevirke, at det bliver *Statskassen*, ikke *Tiendeyderne*, der faar Fordelen af en mulig Konvertering.

De 2 Medlemmer (*H. N. Hansen* og *Rottbøll*) foreslaar nemlig, enten at Bankobligationerne skulle ved Lov kunne konverteres med udtrykkelig Tilføjelse om, at den ved Rentebesparselsen indvundne Fordel kommer *Statskassen* til gode, eller at de eventuelt skulle kunne indfries ved et i Henhold til særlig Lov optaget *Tiende-Statslaan*, selvfølgelig saaledes, at bemeldte Obligationer indfries kontant, hvoraf da følger, at *Statskassen* indvinder den Fordel, der paa Grund af Statens Kredit kan opnaas ved Tilvebringelse af et billigt Laan.

De 9 Medlemmer af det nævnte *Fleretal* (*Bojsen, Borup, Brødsgaard, Danne-skjold-Samsø, Hage, Hansen-Solevad, P. G. C. Jensen, Johnsen* og *Koch*) finde den af Regeringen foreslaaede *Tiendeafløsningsbank* overflødig og unyttig, ligesom den er kostbar. De foreslaa Bestemmelserne om *Banken* fjernede og Afløsningen ordnet paa følgende Maade:

Staten bør direkte optræde som *Mellemmand* mellem *Tiendeydere* og *Tiendeejere*.

De Afløsningssummer, som *Tiendeyderne* skulle udrede, skulle tilfalde *Statskassen*, som følgelig oppebærer den halvaarlige Ydelse af $2\frac{1}{4}$ pCt. i $55\frac{1}{2}$ Aar.

Derimod *udbetaler Statskassen* til *Tiendeejerne* kontant det fulde dem for Afløsningen tilkommende Beløb, efterhaanden som Afløsningen træder i Kraft.

For at gøre dette maa *Staten* optage et *Laan*. Ifølge anstillede Undersøgelser vil et saadant Laan, helst under et Navn, som antyder dets *Øjemed*, f. Eks.: Den danske *Stats Tiendelaan*, ikke i mindste Maade skade den danske *Stats Kredit*.

Pengeforholdene maa anses for gunstige, idet der vil kunne optages et 3 pCts. *Laan* til en saadan Kurs, at den *effektive Rente* ikke vil overstige 3,6 pCt. og efter al Sandsynlighed kun vil blive 3,55 pCt. eller maaske endog kun $3\frac{1}{2}$ pCt.

Gaar man ud fra, at *Yderne* skulle betale 18 Gange *Tienden* eller 96 *Mill. Kr.*, vil den halvaarlige Ydelse ($2\frac{1}{4}$ pCt.) deraf blive 2,16 *Mill. Kr.*

Med dette Beløb kan *Staten* forrente og amortisere et *Laan*, som til en *effektiv Rente* af ca. $3\frac{1}{2}$ pCt. vil udbringes til *henimod* 105 *Mill. Kr.*

Statskassen vil herved indvinde *henimod* 9 *Mill. Kr.*, og dens *Tilskud* — som efter Lovforslaget vil udgøre ca. $30\frac{5}{6}$ *Mill. Kr.* — *formindskes* herved til ca. $21\frac{5}{6}$ *Mill. Kr.* Da ogsaa dette Beløb maatte laanes, saa at det samlede *Laan* bliver *henimod* 127 *Mill. Kr.*, vil *Statens aarlige Tilskud* til